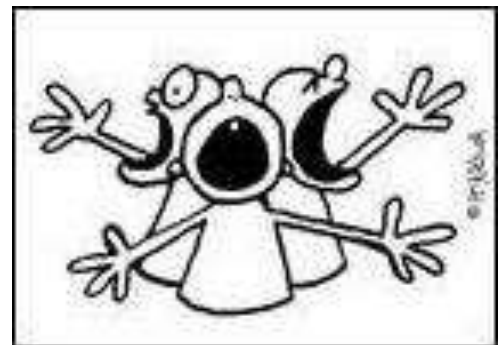

Sebbe går til filmen del 2 Holland

I verdens mindste udlejningsbil drog Kurt og Exe sydpå til Holland for at sørge for Sebbe kom godt i søen nede ved museet i Eindhoven. Via den nærmeste omvej og med en gps uden strømkabel nåede de to vikinger endelig hotellet midt om natten. Næste dag skulle Sebbe så søsættes i den lille sø. Til dette formål havde man bestilt en megakran som kunne have flyttet Rundetårn om det skulle være. Men folkene vidste hvad de havde med at gøre og en to tre vupti – kom Sebbe svævende hen over trætoppene og blev stille og rolig sænket ned i søen. Det var noget af et tilløbsstykke med masser af tilskuere – dette syn af et vikingskib som blev søsat via luften og ned i en sø på størrelse med et halvt Lillehav havde de aldrig set før. Exe og Kurt gjorde klart skib og snart dukkede Hollands TV op for at få et interview med skipper Jørgensen. Da bemeldte skipper Jørgensen ikke talte hollandsk, blev det et meget formfuldt interview, hvor Exe beviste at han skam havde hørt efter i P.G's engelsktimer – selv en enkelt finke på engelsk slap der ud.

Viking Jørgensen på slap line

OH my God ! Sagde han virkelig det.

Efter interviewet blev der sejlet en tur op og ned i søen for 2 årer i hver side, mens der blev filmet på livet løs. Sebbe blev fortøjet ved en lille bro og skulle nu ligge her og være reklame for filmen Redbad og det lille prehistoriske museum ved søen. Sidst i november skal de sidste scener til filmen så optages, hvor vores udvalgte Sebbeskuespillere igen vil trække i skuespillerklunset og se grumme ud. Meningen var nu, at Exe og Kurt skulle sætte kursen hjemad, men desværre var hotelregningen kun delvis betalt, så værten ville ikke lade dem gå. Da Exe og Kurt ikke ville betale af egen lomme, måtte der en telefonsamtale til vores landskipper i Augustenborg (Peter Møller). Da han ikke kunne få fat i filmselskabet, måtte han for egen regning løskøbe de to kombattanter så alt endte i fryd og gammen – regningen blev betalt og værten løslod de to vilde vikinger.

Da de jo havde haft lidt svært ved at finde vejen derned, mente Exe at han hellere måtte køre hjem, for hvis de kørte gennem Hamborg hjem, kendte han vejen. Gad vide hvorfor de endte på Reeperbahn – nå men hjem kom de da og fik afleveret den lille røde bil. At Kurt så havde glemt sit kamera på hotellet er en helt anden historie, men det er nu tilbage hos rette ejermand. (Man skal jo passe på sit kamera i disse tider med alle de nøgenfotos på nettet).

**overleef de
geschiedenis!
op zoek naar
betere oorden**

14-22 OKT
HERFSTVAKANTIE
2017

BEZOEK DE
VIKING
FILMSET

**PRE historisch
dorp**

EINDHOVEN MUSEUM

Sebbe Als
En værdig
repræsentant for
Danmark

Tiden var kommet for de sidste filmoptagelser. Og denne gang havde Kurt flottet sig – ikke mindre end en 9 personers minibuss og en ny-opladt GPS med kabel – så kom ikke her. På rollelisten kunne Seberne mønstre:

- **Maj Britt den blide** (ikke at forveksle med en blide som er en middelalderlig kastemaskine)
- **Nicole bon jour Madame**
- **Exe viking skipper**
- **Jens den hårfagre**
- **Kurt bersærk**

Denne gang fandt de stedet hvor de skulle overnatte uden problemer, men da de jo ikke var tilmeldt en filmoptagelse, var der ingen mad til dem. Samtidig med så Sebbe forfærdelig ud. Sejlet lå hulter til bulter, dørken ligesådan og pumpen var væk. Dette fik Kurts mave til at gå bersærk, nu skulle han sat´me fortælle de filmfolk hvor David købte øllet. De andre gik byen og fik købt ind af både vådt og tørt – for det var nemlig Exe´s fødselsdag og det skulle jo fejres med maner. Eller som Exe ville have sagt – det var en god fest, så pyt med vi ikke blev fulde. Og så tror jeg vi vil lade nattefreden sænke sig over Seberne.

Det var meningen, at de sidste filmoptagelser skulle ske om natten, men som så meget anden planlægning, når man har med film at gøre, blev det udskudt, lavet om etc. Det gav til gengæld nogle fridage til Seberne, hvor de kunne gå rundt og se hvor stort en sådan filmoptagelse er. Filmen foregik over et kæmpestort område, med masser af statister og hvor Sebbe kun er en lille del af foretagnet. Det bliver skægt at se den færdige film. Endelig søndag nat var det Sebernes tur til at filme og klokken 03.00 efter at have gjort klart skib, kunne de begive sig den lange tur hjem til Danmark. Dog uden Kurts røde mappe, som han havde glemt.

-Peter Svendsen og Peter Møller

Den 19/11 tog Allan ladegreb på Renaulten ved 8-tiden og rullede vestpå. Første stop var i Tinglev, for at hente Kurt Bersærk, og så gik det ellers sydpå. Vi tog grænsen i fin stil, hvor vore gode Jens'er og politikasketter med stor iver stod i modsatte bane og sagde "Kombardo".

Syd for grænsen trillede vi afsted med Autobahnske hastigheder, og kom lystigt sydpå, indtil vi var i området omkring Rendsburg, hvor vejarbejdet begyndte, og trafikken blev langsommere. Heldigvis var der stort set ingen lastbiler, så vi kunne trille afsted i god fart, og de venlige myndigheder havde også sikret at man kunne få feriebillede med hjem når man formastede sig til at skynde sig at komme lidt hurtigere fri af trafikken.

Efter at have nydt den tyske gründlichkeit med ombygning på A7 kunne vi stoppe og nyde et rundstykke omkring Bremen. Det

regnede her; det havde det i øvrigt gjort det meste af turen sydpå, men så kunne man jo også spare lidt på bilvasken.

Vi kom videre, kom ind i Holland, og til sidst kom vi til Prehistorisch Dorp hvor Sebbe lå.

Filmselskabet skulle egentlig være færdige med at filme, men de var stadig i gang da vi kom. Kurt kunne give en lille rundvisning, og vi kunne se hvor flittige de havde været siden sidst – et nybygget hus på en bro var gået op i flammer (planmæssigt), en nybygget kirke var delvis brændt (delvis planmæssigt – det skulle have været brændt helt af, men når bjælkerne er af frisk træ, så..), og alle stier var blevet til mudderpøle!

Sebbe havde været brugt i løbet af ugen, så vi lavede lidt oprydning inden vi gik videre. Jagten gik ind på bukkene, da vi skulle sikre at de var i god stand og klar til morgendagen, men vi kunne ikke umiddelbart finde dem. Vi kunne dog se over et hegn, og her kunne vi se en kæmpe stak pindebrænde, så vi havde bange anelser. Vi fik fat på nogle af de lokale (Yvonne – en af lederne på museet, og Willem – en af koordinatorene for filmselskabet), og fik til sidst adgang til området bag hegnet, og her fandt vi bukkene. Pyha. Dog manglede en del af

lægterne, så dem skulle vi havde fundet. Det var dog blevet mørkt, så vi valgte at gå ind og se lidt af filmoptagelserne. Det er utroligt at se, at der er så stille når kameraet kører – ingen siger noget overhovedet. Altså, ud over skuespillerne der skal sige noget, naturligvis.

Kurt og jeg kørte afsted; vi blev enige om at vi ikke rigtig kunne lave mere nu

hvor der var mørkt, og bukkene stod bag hegnet hvor indgangen var spærret af lastbiler. Så vi kørte til et supermarked for at handle ind til morgenmad og lidt sikring af væskebalancen senere på aftenen. Herefter tog vi på en lokal restaurant lidt syd for Eindhoven; Herberg de Taamvenhoeve. Menukortene kunne ikke fås på andet end hollandsk, men tjeneren talte meget godt engelsk, så vi endte med at bestille vindsvinegryde, lokalt skudt, flået og tilberedt.

Vi fik en forret på husets regning – gule ærter som var grønne. Kurt var helt begejstret, og hvis jeg ikke havde holdt ham tilbage, havde han helt sikkert bestilt ekstra. Sådan frit fra hukommelsen. Vildsvinegryden kom, og blev fortæret med nydelse. Herefter kørte vi til overnatningsstedet W 'tjewel, hvor holdet var sidst. Vi havde fået at vide, at vi fik enkeltværelse, men der var vist sket en misforståelse, for vi fik et enkelt værelse, ja faktisk det samme som sidst. Komplet med Kurts

lagen der stadig lå på sengen, og

skraldespanden der var lige så fyldt som sidste weekend. Vi fik dog den røde mappe ved indcheckningen, så Kurt var glad igen. Vi fik rigget an til natten og gjort lidt ved

væskebalancen, og tørnede ind ved 1-tiden. Undervejs kom diverse kosakker og andet godtfolk også til stedet, så der var godt med liv i stedet.

Næste morgen var det "rise and shine"; lidt morgenmad i skrutten, en kande kaffe indenbords, og så afsted. Og tidspunktet for afgang passede perfekt med at regnen startede.

Vi kom til Prehistorisch Dorp; her fandt vi Willem og fik bukkene ud og gjort klar til at få hen til søbredden uden for museet.

Efter lidt drøftelse, fandt vi fire folk til besætningen og fik dem hældt ombord på Sebbe. Efter en kort instruks i hvordan årer fungerer ("der er en ende man ser og en ende der gør ondt på andre"), fik vi kastet fortøjningerne og roet hen mod søbredden. Og da vi kom derhen, fik vi at vide at vi faktisk skulle ind i et vandløb lidt længere henne. Så rundt med skuden, og ind i vandløbet. Her hoppede besætningen af og Kurt gik i gang med at finde ud af hvad kran- og lastbil havde af planer, alt imens jeg fik afrigget Sebbe og pakket mest muligt. Mike Verdonk, kommunikationsansvarlig fra museet, kom forbi, og vi fik sagt pænt goddag til hinanden, nu vi havde skrevet en del sammen; særdeles hyggeligt!

Kranen blev klar, vi fik masten pillet ned, og så skulle Sebbe op, og ned i den seng af bukke vi havde lavet til hende. Hun kom op i luften og rundt; planen var så at blokvognen hun skulle transporteres på skulle køre ind ved siden af kranen, læsse hende af, og så var det det. Men – der

var bøvvl med bukkene, så der skulle køres en del op og ned for at få bukke og Sebbe på plads. Der er ingen der har sagt at det skal være nemt at lægge en gammel dame i seng, og det var det heller ikke her. Og vejen vi holdt på var ensrettet, så det blev bevist at Sebbe er et stærkt skib, med den kø hun kunne trække!

Men til sidst fik vi det på plads, og så kunne vi endeligt overlade Sebbe til lastbilchaufføren Bennys varetægt. Nu kunne vi gå ind i Prehistorisch Dorp, og Kurt kunne tørre lidt –

rigtige vikinger tager ikke regntøj med, rigtige vikinger kan tåle at blive vredet – og vi kunne jagte

lidt at spise og lidt varm kaffe. Vi fik også sagt farvel til museet; Mike gav os afskedsgaver i form af plakater fra Sebbes tid i Holland samt et par hjemmebryggede middelalderøl, så det var rigtig hyggeligt!

Inden længe kunne vi sætte kursen nordøstover, og det gik fint derudaf. Omkring Bremen fandt vi et sted at få aftensmad; Rasthof Oldenburger Münsterland. Her blev det til et par gode, gedigne wienerschnitzler, men Kurt snakkede stadig om de gule ærter han havde fået aftenen før i Holland. Men vi

måtte jo tage det vi kunne få, så det gik videre, og lidt over 23 var Kurt hjemme, og jeg hjemme lidt i midnat.

Næste dag ankom Sebbe til C.J. Skibsværft i Egersund. Her blev hun taget godt imod, hun kom hurtigt af blokvognen og ned på bukke på pladsen. Lørdagen efter (25/11) var vi en lille delegation (Birgit, Nicole, Kathrin, Bjørn, Søren, Kurt og Allan), der tog til

Egersund for at tømme

Sebbe, så skibsbyggerne har plads til at reparere Sebbe indendørs lige efter nytår. En tre timer senere var bukke, årer, dørk, tovværk og andre småting på Nausten. Der var lige tid til en lille fyraftensøl og en hyggeregattarom før der var opbrud og de fleste tog

hjem. Enkelte tog til Slotsallé for at hænge sejlet op til tørre, så det skal tages ned og pakkes pænt for vinteren.

TAK til alle, der har været med i dette frisiske eventyr, helt fra det tidlige forår og til nu – og en specielt stor TAK til **Peter Remontius Møller** for hans utrættelige indsats i planlægningen og kommunikationen med filmselskaberne Farmhouse Productions og Picturewise, museet, transportører og mange andre, samt et meget stort TAK til **Kurt Bille** for at være medplanlægger samt praktisk deltagelse og udførelse hele vejen!

-Allan Jensen

Filmen Redbad kommer den 28/6 2018.

Se mere på www.redbadthemovie.com

Vikingemode anno 754

